

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/154/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121281629
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6121281629.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 292/17, 69002 Břeclav, Česká republika, IČO: 04355211, právne zastúpeného Mgr. Zuzanou Bírovou, advokátkou, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, proti žalovanej F. H., F.. XX.XX.XXXX, T. L. XX, XXX XX L., Z. J., o zaplatenie 100,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 100,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 100,- eur od 03.05.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 78,58%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca si uplatnil v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 100,- eur s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaná sa prostredníctvom webovskej stránky registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- eur. Pri registrácii uviedla svoje údaje a zároveň potvrdila, že súhlasí so smlouvou o úveru, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Žalobca poskytol žalovanej na základe smlouvy o úveru č. 524396 zo dňa 27.03.2018 úver vo výške 100,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28,- eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Žalovaná nespĺnila riadne a včas svoj záväzok, preto sa jej dlh stal splatným dňom 25.04.2018. Žalobca vyzýval žalovanú na úhradu jej záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS- správ alebo emailov, celkom jej zaslal 4 upomienky, na ktoré žalovaná nereagovala. Z uvedeného dôvodu vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť 12,- eur za zaslané upomienky. Ku dňu podania žaloby neuhradila žalovaná žiadnu platbu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 100,- eur od 03.05.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky.

2. Dňa 14.04.2021 bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 5 pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor s právnymi predpismi netýka, t.j. v časti istiny vo výške 100,- eur, v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 100,- eur od 03.05.2018 do zaplatenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- eur. Žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, v ktorej sa rozpor netýkal.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.04.2021, sp. zn. 11Up/385/2021 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 100,- eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo

sumy 100,- eur od 03.05.2018 do zaplattenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- eur. Zároveň zaviazal žalovanú nahraďiť žalobcovi trovy konania vo výške 115,38 eura.

4. Proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že platobný rozkaz bol vydaný na základe skutočností tvrdených žalobcom bez jej prítomnosti a možnosti na obhajobu.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že tento nie je vecne odôvodnený.

6. Podľa § 11 ods. 1,5 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoUK“), Proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť. Ak čo len jeden zo žalovaných podal včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje vo vzťahu ku všetkým žalovaným; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo.

7. Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“). Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca a žalovaná uzatvorili smlouvu o úveru č. 524396 (ďalej len ako „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver (správne pôžičku) vo výške 100,- eur. Žalovaná sa zaviazala predmetnú pôžičku vrátiť do 24.04.2018 spolu s odmenou vo výške 28,- eur. RPMN bola vo výške 2397,81%. Žalovaná podľa žaloby neuhradila ani časť pôžičky.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

12. Podľa článku 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím 1) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

13. Podľa článku 6 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím 1) bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

14. Podľa článku 10 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady č. 87/102/EHS zmluvy o úvere sa vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči.

15. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom čase uzavretia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody,

ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods.1,5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.3.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

19. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

20. Podľa § 2 písm. c/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

21. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

23. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

24. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právomoci slovenského súdu konať v predmetnej veci, nakoľko na strane žalobcu v danom konaní vystupuje subjekt so sídlom v inom členskom štáte Európskej únie. V danom prípade súd dospel k záveru, že má právomoc prejednať predmetný spor s poukazom na čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012, nakoľko žalovaným subjektom je spotrebiteľ, ktorý má bydlisko na území Slovenskej republiky.

28. Keďže v súdnej veci ide o spor s medzinárodným prvkom, súd v prvom rade sa musel vysporiadať s otázkou použitia rozhodného práva pre riešenie predmetnej právnej veci.

29. V zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím 1) bude vzťah medzi stranami sporu posudzovať podľa slovenského práva, nakoľko sa v danom prípade jedná o vzťah spotrebiteľský, kde na strane jednej stojí fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej stojí právnická osoba - dodávateľ, konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Po súhlase žalobcu s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor s právnymi predpismi netýka, predmetom konania bola istina vo výške 100,- eur, úrok omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 100,- eur od 03.05.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- eur.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Posudzovaný právny vzťah strán konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Súd právny vzťah posúdil podľa Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl. - zmluva o pôžičke) a zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Aj keď zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.), obligatórnou náležitosťou takejto zmluvy je v zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka okrem dojednania povinnosti dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky aj povinnosť zaplatiť úroky. Predmetná zmluva mala byť ale zmluvou bezúročnou, a preto súd aplikoval na tento právny vzťah vyššie uvedené právne predpisy (OZ a zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku). Navyše v zmysle poslednej vety § 52 ods. 2 OZ účinného od 1.4.2015 na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Medzi stranami nebolo sporné, že na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej pôžičku výške 100,- eur a túto sa žalovaná zaviazala vrátiť do 28 dní odo dňa čerpania pôžičky. Keďže žalovaná poskytnutú pôžičku nevrátila zaviazal ju súd na zaplatenie sumy 100,- eur.

32. Nakoľko žalovaná mala vrátiť dlžnú sumu do 24.04.2018, dostala sa nasledujúci deň do omeškania. Keďže žalobca si uplatnil úrok z omeškania až od 03.05.2018, pričom súd je návrhom viazaný, zaviazal súd žalovanú na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 5% ročne zo sumy 100,- eur od 03.05.2018 do zaplatenia.

33. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na zaplatenie 12,- eur, ktorý označil ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky za 4 upomienky po 3,- eura. Súd poukazuje na právny záver vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Co/126/2012. Podľa neho v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov

plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. Navyše súd poukazuje aj skutočnosť, že Okresný súd Partizánske rozsudkom zo dňa 3.5.2017, sp. zn. 6Csp/51/2017 nepriznal žalobcovi plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky. Vo Svojom rozhodnutí uviedol: „Súd pri právnom posúdení tohto dojednaní vychádzal z toho, že ide o dojednanie, ktoré je obsahom spotrebiteľskej zmluvy a ktoré je vopred pripravené veriteľom a inkorporované do všetkých spotrebiteľských zmlúv uzatváraných v čase platnosti Všeobecných obchodných podmienok so všetkými dlžníkmi. Nejde teda o individuálne dojednané ustanovenie. Toto ustanovenie je dojednané tak, že žalobcovi patrí za každú upomienku zmluvná pokuta (paušálna náhrada nákladov) vo výške 3 €. Takýto spôsob dojednaní umožňuje veriteľovi v podstate ľubovoľne navyšovať výšku svojej pohľadávky proti spotrebiteľovi tým, že mu bude posilať neobmedzené množstvo upomienok (v prípade, ak ich zašle e- mailom, nebude mať s nimi žiadne podstatné náklady) a za každú si môže uplatniť zmluvnú pokutu vo výške 3 €. To súd hodnotí ako neprijateľné. Spotrebiteľ si už v čase uzavretia zmluvy musí byť vedomý, akú najvyššiu sankciu bude povinný zaplatiť v prípade porušenia svojej povinnosti. Ak je zmluvná pokuta dojednaná tak, že jej výška závisí v podstate výlučne na vôli veriteľa (na tom, koľko sa rozhodne odoslať upomienok, pričom ich najvyšší možný počet obmedzený nie je), ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré je v súlade s § 53 ods. 5 OZ neplatné“. Obdobne aj Okresný súd Senica v konaní sp. zn. 7Csp/25/2021 nepriznal žalobcovi plnenie, pričom v rozhodnutí uviedol: „Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,-€ (za 4 upomienky vo forme e-mailu žalovanému, každá upomienka po 3,- €), treba povedať, že každá z týchto súm vo výške 3,- € je žalovanému účtovaná za vykonanie úkonu - vyhotovenia upomienky žalobcom, ktorého uskutočnenie síce nepriamo súvisí s tým, že žalovaný porušil svoju povinnosť zo zmluvy spočívajúcu v nezaplatení dlžnej sumy žalobcovi, avšak uvedená suma sa požaduje vždy za vykonanie určitého úkonu žalobcom. Samotný žalobca túto sumu charakterizuje ako paušálnu náhradu nákladov žalobcu spojených s vyhotovením upomienky. Uvedené sumy preto majú podľa názoru súdu povahu (zmluvných) poplatkov. Dojednanie o týchto poplatkoch pritom predstavuje tzv. neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, a preto uplatnený nárok na sumu 12,- € súd nemohol žalobcovi priznať. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky vyplýva zo skutočností, že nejde o individuálne dojednanie, pretože žalovaný sa síce mal možnosť vopred oboznámiť s obsahom tohto dojednaní, avšak je zrejmé, že nemohol reálne pred podpisom ovplyvniť obsah tohto dojednaní, keďže sa nachádzalo na žalobcom vopred formulovanom tlačive (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a žalobca v tomto smere ani nepreukázal opak (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), a súčasne toto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto zmluvy v neprospech spotrebiteľa, pretože výška takéhoto poplatku (3,- € za každú upomienku) je neprimerane vysoká k povahe služby, za ktorú sa požadovala(išlo iba o e-mailovú upomienku), ako aj vzhľadom na skutočnosť, že možnosť ukladania poplatkov za upomienky mal výlučne žalobca (a nie aj žalovaný za iné porušenia povinnosti žalobcu), ako aj zo skutočnosti, že množstvo týchto upomienok je závislé len na rozhodnutí žalobcu, takže žalobca by teoreticky mohol týmito upomienkami „bombardovať“ žalovaného aj každý deň, a požadovať ich paušálnu náhradu (nie je zrejmé, prečo musel žalobca upomínať žalovaného pred podaním žaloby až 4 krát). Z uvedených dôvodov, preto súd podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka zamietol uplatnený nárok žalobcu na náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 12,- €“ Súd sa s týmito odôvodneniami v celom rozsahu stotožňuje. Podľa § 53a ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.3.2010 má žalobca povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi a nárok na plnenie z takejto zmluvnej podmienky nemôže ani uplatňovať na súde. Pokiaľ zákonný zákaz nerešpektoval a nárok na súde uplatnil, nevyhnutným procesným následkom musí byť zamietnutie žaloby. Iný postoj súdu by znamenal akceptovanie protiprávneho stavu.

34. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti zaplataenia 100,- eur zo sumy 112,- eur, teda v rozsahu 89,29% a žalovaná vo zvyšných 10,71%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovanej je preto 78,58%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,58%. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).